

Lugupeetud proua peaminister Kaja Kallas

Vastavalt Eesti Vabariigi põhiseadusele on seaduseelnõude algatamise õigus kas Riigikogu liikmetel või Vabariigi Valitsusel. Seoses sellega pöördub mõttekaaslaste vabatahtlik ühendus 29-nda Veebruari Klubi (asutatud 15. aprill 1991.a.) Teie poole, et algataksite seaduseelnõu "Pühade ja tähtpäevade seaduse muutmise seadus", millega "Pühade ja tähtpäevade seaduse" (RT I 1998,13,162) §2 täiendatakse punktiga 1¹ järgmises sõnastuses: 1¹) **29. veebruar – mõtisklemise päev.**

Nimetatud seaduseelnõu esitamise põhjused oleksid järgmised.

47 a.e.Kr.. kehtestas **Gaius Julius Caesar Roomas Aleksandria teadlase Sosigenese ettepanekul nn. juuliuse kalendri, et nõnda asendada rooma "kuuaasta" (selle pikkus võrdus ajaga, mille kestel Kuu tegi kaksteist tiiru ümber Maa) "päikeseaastaga" egiptuse eeskujude järgi. Seoses sellega oli 46. aasta 432 päeva pikkune, et kaotada nende kalendrite 67-päevane erinevus.**

Juuliuse e. vana kalendri aluseks võeti 365,25 ööpäeva pikkune troopiline aasta. Et ööpäevi oleks täisarv, võeti kasutusele neljaaastane tsükkel, milles kolm esimest kalendriaastat olid 365 päeva pikkused ja neljanda aasta pikkus oli 366 päeva. Aasta koosnes 12 kuust (iga kuu 30 või 31 päeva peale veebruari, mis sisaldas 29 päeva). Iga neljas aasta loeti liigaastaks ning lisapäev paigutati veebruarikuusse.

Pärast Caesarist surma loeti lisapäeva aastaks ekslikult iga kolmas aasta, mistõttu kalendris tekkis viga. Vea kõrvaldas 8 a.e.Kr. **Gaius Julius Octavianus Augustus**, vähendades ajutiselt liigaastate sagedust. Caesarist ja Augustuse auks nimetati 7. ja 8. kuu vastavalt juuliks ja augustiks. Ja et augustis ei oleks vähem päevi kui juulis (Augustus ei tahtnud Caesarist halvem olla) lisati augustile üks päev veebruari arvelt.

Kuna juuliuse kalender oli troopilisest aastast veidi pikem, nihkusid ehk triivisid kalendriaasta aastaajad märgatavalt päikeseaasta aastaegade suhtes.

16. sajandiks oli kalendriaasta algus triivinud juba 10 päeva. Vea parandas astronoom Claviuse juhitud kalendrikomisjoni ettepanekul paavst **Gregorius XIII**, kes lühendas 1582. aastat 10 päeva võrra (4. oktoobrile 1582 järgnes 15. oktoober 1582) ning täpsustas liigaasta reeglit, mille järgi otsustati lugeda täissajalistest aastatest liigaastateks ainult need, mille täissadade arv jagub neljaga (nt. 1600 ja 2000). Gregooriuse e. uue kalendri järgi tekib ühepäevane nihe 3280. aastaks.

Lääne-Euroopa protestantlikud riigid võtsid reformitud kalendri kasutusele alles XVIII sajandil ja Ida-Euroopa riigid, kus ametlikuks usuks oli õigeusk XX sajandi esimesel veerandil. Eestis kehtestati uus kalender 1. veebruaril 1918.a., mille järel tuli 14. veebruar 1918.a.

Saabunud Riigikantsleisse

06 -03- 2024

Viit 24-00405

Nii on 29. veebruaril gregooriuse kalendris vea reguleerija ülesanne. Astronoomid on täpsete arvutustega kehtestanud ajamõõtmise reeglid, kuid nende taga unustati ära inimene, kes ei ole ajaühik. Tegemist on ebanormaalse ja inimvaenuliku olukorraga. Siinjuures peab arvestama, et inimhing on äärmiselt hell ja siin võivad hoolimatusel olla tõsised tagajärjed. **25.02.2020.a. seisuga elas Eestis 851 inimest, kes on sündinud 29-ndal veebruaril.**

Ahas ajavahemik - 29. veebruar - on tekitanud situatsiooni, kus tegelikkus ei vasta olukorrale, mis reaalselt on ja mis peaks olema. **29. veebruari väärtustamine muudaks gregooriuse kalendri inimsõbralikumaks.**

Selle sammuga saaksid hingelise kompensatsiooni need paljud inimesed, kes on sündinud 29. veebruaril. Tänapäeval on uurimata, kuidas ikkagi mõjuvad inimesele üliharvad sünnipäevahetked, kõnelemata juubelite mittepildamisest. Samuti tekitab probleeme 29. veebruaril meie hulgas lahkunute või sel päeval toimunud sündmuste vääriline meenutamine.

Teisedki inimesed, kes pole otseselt 29. veebruariga seotud, võiksid iga nelja aasta järel aja maha võtta, et saaks mõtiskleda olnu ja tuleva üle, kusjuures see päev ei kohusta neid mingiteks riiklikeks, rahvuslikeks, religioosseteks ega mütolooilisteks rituaalideks.

Selle seadusemuudatusega ei monopoliseeriks Eesti Vabariik 29. veebruari kuupäeva kui sellist, vaid oleks hoopis eeskujuks teistele riikidele, kus ajaarvestust peetakse gregooriuse kalendri alusel. Ka ei nõua see otsus ühegi teise riigi või rahvusvahelise organisatsiooniga kooskõlastamist ega ole seotud suurte kulutustega.

Lugupeetud proua peaminister Kaja Kallas, anname endale täielikult aru, et realses poliitikas käibivad "taktikalised kaalutlused" ning seepärast võivad mõnedki teist vaadata seda ettepanekut kahtlustavalt, et tahetakse pilli lõhki ajada või tehakse nalja ja otsitakse lihtsameelseid kaasamõtlejaid. Ent loodame siiski, et suudate antud seaduseelnõu esitamisel tõusta päevapoliitikast kõrgemale.

Lugupidamisega

Mõttekaaslaste Vabatahtliku Ühenduse 29-nda Veebruari Klubi üldkoosolekul osalenud liikmete nimel klubi president Rein Visnapuu
29. veebruaril 2024.a. Viljandi